

Llegenda de la Mare de Déu del Viver

Argentona

Ubicació

Comarca: Maresme

Coordenades:

Latitud: 41.55547

Longitud: 2.40032

UTM Est (X): 449992

UTM Nord (Y): 4600596

Classificació

Número de fitxa 08009 - 74

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Tradició oral

Estat de conservació Regular

Notes de conservació: A les darreries del segle XIX s'hi feien ballades amb orquestres. Però actualment s'ha reduït a actes de caire íntim i familiar.

Protecció Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Simbòlic

Titularitat Pública

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart / ACTIUM

Data de registre de la fitxa: dj., 10/10/2002 - 02:00

Descripció

"En temps molt, molt, reculats, un bover de la masia de can Serra de Lladó que portava els bous a pasturar per l'indret conegut pel Viver, s'adonà que una de les bèsties gratava amb la peül·la en un lloc determinat. Encuriolit, s'hi atansà en el precís moment que el bou, amb la seva insitència, deixava al descobert el brocal

d'un pou fins aleshores desconegut. Del seu interior n'eixia una gran resplandor i una suau fragància, que feren comprendre al pastor que es trobava davant un fet insòlit i misteriós. Encuriòsit anà a tancar les bèsties i avisà l'amo de la descoberta que havia fet; a aquest amo no li mancà temps per anar-ho a contar al senyor rector, el qual es personà a l'indret acompanyat d'alguns feligresos. -Ací s'hi amaga un tresor del cel! - exclamà contemplant el prodigi. I manant que algú baixés al pou, fou trobada la bella imatge de Nostra Senyora amb el nen Jesús als braços, tal com encara la venerem. Plens d'alegria i fervor, els assitents cuidaren d'avisar tot el veïnatge, que acudí avenerar-la i, desitjosos de poder donar-li culte permanent, decidiren traslladar-la al temple en processó solemne, on havia de quedar per sempre a la veneració dels fidels. Però heus ací que un dia que anava el mossèn cap a la rectoria, quan passava pel davant de l'"alzina rodona" (era pels voltants de can Camps) se li aparegué la sagrada imatge que tot amoiçant el Nen que portava als braços anava camí del Viver. Malgrat el seu astorament, l'home encara gosà preguntar-li: - On aneu, Senyora? Ella el mirà somrient i li respongué: - Torno a casa meva. I desaparegué. Refent-se de la sorpresa que li havia produït el que acabava de veure i oir, el bon rector accelerà el pas cap a la parròquia contant el fet a tot aquell que trobava. Ambuns quants que l'havien seguit entrà a l'Església i trobaren buit el lloc que havia ocupat la sagrada imatge; anaren cap el pou del Viver i allà la retrobaren, interpretant amb això la voluntat celestial de ser venerada en el mateix indret de la troballa. Començà de seguida la construcció de la capella i és creença popular que l'altar reposa damunt el brocal del pou que descobrí, ja fa tants i tants d'anys, aquell bou de la desapareguda masia de Can Serra de Lladó".

Història

La imatge fou salvada de la Guerra Civil a través dels masovers. La seva festa s'escau el primer diumenge després de la Mare de Déu de setembre, entre els dies 10 i 15. Abans es feia un aplec molt concorregut. A les darreries del segle XIX s'hi feien ballades amb orquestres. Però actualment s'ha reduït a actes de caire íntim i familiar.

Bibliografia

LLADÓ PASCUAL, Josep (1992) Festes i festetes d'Argentona. Ajuntament d'Argentona.